

तं बन्धुदःखाय सबन्धुवित्त-
नाश्रादयो दोषगणा भजन्ते ॥
सपन्नमध्येऽपि कृताधिवासं
प्रमादवृत्तावपि वर्णमानम् ।
न पद्मरागस्य महागुणस्य
भर्त्तारमापत समुपैति काचित् ॥
दोषोपसर्गप्रभवाच्च ये ते
नोपद्रवास्तं समभिद्रवन्ति ।
गुणैः समुखैः सकलैरुपेतं
यः पद्मरागं प्रयतो विभर्त्ति ॥” * ॥

अस्य परीक्षा यथा,—

“बालार्ककरसंस्पर्शात् यः शिखां लोहितान्
वमेत् ।

रज्जयेदाश्रयं वापि स महागुण उच्यते ॥
द्वन्द्वे शतगुणे चिभो रज्जयेद्यः समन्ततः ।
वमेच्छिखां लोहितान् वा पद्मरागः स उत्तमः ॥
अन्धकारे महाधारे यो न्यस्तः सन् महामणिः ।
प्रकाशयति सूर्याभः स श्रेष्ठः पद्मरागकः ॥
पद्मकोषे तु यो न्यस्तो विकाशयति तत्तच्छात् ।
पद्मरागवरो ह्येष देवानामपि दुर्लभः ॥
सञ्चारिष्टप्रशमनाः सर्वसम्पत्तिदायकाः ।
चत्वारस्तु मयोद्दिष्टा गुणिनश्च यथोत्तरम् ॥
यो मणिर्दृश्यते दूरात्तुलदग्निसमच्छविः ।
वंशकान्तिः स विज्ञेयः सर्वसम्पत्तिकारकः ॥
पञ्च सप्त नव विंशति रागः
क्षिप्त एव सकलः खलु वस्त्रे ।
वर्णयेद्भूमति वा करजाल-
सुत्तरोत्तरमहागुणिनस्ते ॥
नीलं रसं दुग्धरसं जलं वा
ये रज्जयन्ति द्विशतप्रमाणम् ।
ते ते यथापूर्वमतिप्रशस्ताः
सौभाग्यसम्पत्तिविधानदायकाः ॥” * ॥
परिमाणम् ।

“गुञ्जाफलप्रमाणस्तु दशसप्तत्रिगुञ्जकान् ।
पद्मरागस्तुल्यति यथापूर्वं महागुणः ॥
क्रोष्टुकोलफलकारो द्वादशष्टाब्धिगुञ्जकान् ।
पद्मरागस्तुल्यति यथापूर्वं महागुणः ॥
वदरीफलतुल्यो यः खरदिवसुमाधकः ।
तथा धात्रीफलत्रिंशद्विंशतिहृष्टमाधकः ॥
तथाक्षफलतुल्यो यो वङ्गिपक्षैकमाधकः ।
ताम्बूलफलमानो यश्चतुस्त्रिंशत्कोलकः ॥
विम्बीफलसमाकारो वसुधृष्टदशतोलकः ।
अतः परं प्रमाणेन मानेन च न लभ्यते ।
यदि लभ्येत पुण्येन तदा सिद्धिर्भवामुयात् ॥
केचिन्नारुतराः सन्ति जातीनां प्रतिरूपकाः ।
विजातयः प्रयत्नेन विज्ञांस्तानुपलभ्येत् ॥
कलसपुरोद्भवसिंहलतुम्बुरुदेशोत्थमुक्तमालीयाः ।
श्रीपर्णिकाश्च सदृशा विजातयः पद्मरागाणाम् ॥
तुषोपसर्गात् कलसभिधान-
माताम्भवादापि तुम्बुरुत्थम् ।
कार्यान्तथा सिंहलदेशजातं
सुक्ताभिधानं नभसः स्वभावात् ।

श्रीपर्णिकं दीप्तिनिरालतित्वा-
द्विजातिलिङ्गाश्रय एव भेदः ॥”
तथा च ।

“स्नेहप्रदेहो न्यदुता लघुत्वं
विजातिलिङ्गं खलु सार्वजन्यम् ।
यः श्यामिकां पुष्यति पद्मरागो
यो वा तुषाणाभिव चूर्णमध्यः ॥
स्नेहप्रदिग्धो न च यो विभाति
यो वा प्रमृष्टः प्रजहति दीप्तिम् ।
व्याक्रान्तमूर्द्धा च तथाङ्गुलिभ्यां
यः कालिकां पार्श्वगतां विभर्त्ति ॥
सम्पाद्य चोत्तरेपथाशुद्धिं
विभर्त्ति यः सर्वगुणानतीव ।
तुल्यप्रमाणस्य च तुल्यजात-
र्यो वा गुरुत्वेन भवेन्न तुल्यः ॥
प्राप्यापि रत्नाकरजां स्वजातिं
लघुगुरुत्वेन गुणेन विज्ञान् ॥
अप्रणश्यति सन्देहे शिलायां परिचर्षयेत् ।
दृष्टो योऽथ्यन्तशोभावान् गरिमाणं न मुञ्चति ।
स ज्ञेयः शुद्धजातिस्तु ज्ञेयाश्चान्ये विजातयः ॥
स्वजातकं समुत्थेन विलिखेद्वा परस्परम् ।
वर्णं वा कुरुविन्दं वा विसृज्यान्मोक्षकेनचित् ।
न शक्यं लेखनं कर्तुं पद्मरागेन्द्रनीलयोः ॥
जातस्य सर्वेऽपि मूलेन जातु
विजातयः कान्तिसमानवर्णाः ।
तथापि नानाकरणाश्रमेवं
भेदप्रकारः परमः प्रदिष्टः ॥
गुणोपपन्नेन सहावबद्धो
मणिस्तु धार्थ्यं विगुणेन जात्यः ।
न कौस्तुभेनापि सहावबद्धं
विद्वान् विजातिं विभ्रयात् कदाचित् ॥
चण्डाल एकोऽपि यथा द्विजातीन्
समेत्य भूरीनपहन्त्ययत्नात् ।
तथा मणौन् भूरिगुणोपपन्नान्
शक्नोति विद्रावयितुं विजातः ॥” * ॥
अथ मूलम् ।

बालार्कामितुखं कला दर्पणे धारयेन्मणिम् ।
तत्र कान्तिविभागेन क्वायाभागं विनिर्दिशेत् ॥
वज्रस्य यत्तच्छूलसंख्योक्तं
मूल्यं समुन्मापितगौरवस्य ।
तत्पद्मरागस्य गुणान्वितस्य
स्यान्माधकाख्या तुलितस्य मूल्यम् ॥
यन्मूल्यं पद्मरागस्य सगुणस्य प्रकीर्तितम् ।
तावन्मूल्यं तथाशुद्धे कुरुविन्दे विधीयते ॥
सगुणे कुरुविन्दे च यावन्मूल्यं प्रकीर्तितम् ।
तावन्मूल्यचतुर्धाशुद्धीन् खाद्वै सुगन्धिके ॥
यावन्मूल्यं समाख्यातं वैश्ववर्णे च स्वरिभिः ।
तावन्मूल्यचतुर्धांश्च हीयते शूद्रजन्मनि ॥
पद्मरागः परमं यस्तु धत्ते लाचारसप्रभः ।
कार्षापणसहस्राणि त्रिंशन्मूल्यं लभेत सः ॥
इन्द्रगोपकसङ्काशः कर्षत्रयद्वतो मणिः ।
द्वाविंशतिं सहस्राणां तस्य मूल्यं विनिर्दिशेत् ॥

एकोनो नूयते यस्तु जवाकुसुमसन्निभः ।
कार्षापणसहस्राणि तस्य मूल्यं चतुर्दश ॥
बालादित्यदुतिनिभः कर्षं यस्तु प्रतुल्यते ।
कार्षापणशतानाम् मूल्यं सद्भिः प्रकीर्तितम् ॥
यस्तु दाडिमपुष्पाभः कर्षार्द्धेन तु समितः ।
कार्षापणशतानाम् विंशतिं मूल्यमादिशेत् ॥
चत्वारो माधका यस्तु रक्तोत्पलदलप्रभः ।
मूल्यं तस्य विधातयं स्वरिभिः शतपञ्चकम् ॥
द्विमाधको यस्तु गुणैः सर्वैरेव समन्वितः ।
तस्य मूल्यं विधातयं द्विंशतं तत्तत्वेदिभिः ॥
माधकैकमिती यस्तु पद्मरागो गुणान्वितः ।
शतैकसमितं वाच्यं मूल्यं रत्नविचक्षणैः ॥
अतोऽन्यूनप्रमाणास्तु पद्मरागा गुणोत्तराः ।
स्वर्णद्विगुणमूल्येन मूल्यं तेषां प्रकल्पयेत् ॥
कार्षापणः समाख्यातः पुराणद्वयसमितः ।
अन्ये कुसुभपानीयमञ्जिहोदकसन्निभाः ॥
काषाया इति विख्याताः स्फटिकप्रभवाश्च ते ।
तेषां दोषान् गुणान् वापि पद्मरागवदादिशेत् ॥
मूल्यमल्पन्तु विज्ञेयं धारणेऽल्पफलं तथा ।
ब्रह्मक्षत्रियवैश्यान्त्याक्षतुर्था ये प्रकीर्तिताः ॥
चतुर्विधैर्नृपतिभिर्धायां सम्पत्तिहेतवे ।
अतोऽन्यथा धृतः कुप्याद्भोगशोकभयक्षयम् ॥”

इति युक्तिकल्पतरौ पद्मरागपरीक्षा ॥

पद्मलाङ्कनः, पुं, (पद्मवत् लाङ्कनं पद्माकारलक्षणं
चिह्नमिति शेषः यस्य ।) ब्रह्मा । सूर्यः । कुबेरः ।
राजा । इति मेदिनी ॥ (तुल्यविशेषः । इति
शब्दचिन्तामणिः ॥)
पद्मलाङ्कना, स्त्री, (पद्मं लाङ्कनं यस्याः ।)
तारा । लक्ष्मीः । खरखती । इति मेदिनी ॥
पद्मवर्णकं, स्त्री, (पद्मस्यैव वर्णोऽस्य ।) कप ।
पुष्करमूलम् । इति जटाधरः ॥ पद्मतुल्यवर्ण-
युक्तं चि ॥
पद्मवासा, स्त्री, (पद्मे वासो यस्याः ।) लक्ष्मीः)
इति हेमचन्द्रः ॥
पद्मवीजं, स्त्री, (पद्मस्य बीजम् ।) कमलबीजम् ।
तत्पर्यायः । पद्माचम् २ गालीचम् ३ कन्दली
४ भेडा ५ क्रौञ्चादनी ६ क्रौञ्चा ७ श्यामा =
पद्मपर्कटी ८ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् । खादुत्वम् ।
पित्तच्छर्दिदाहासप्रोषणाश्लम् । पाचनत्वम् ।
रुचिकारित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
“पद्मवीजं हिमं खादु कषायं तिक्तकं गुरु ।
विष्टम्भि तृणं रुचक्ष गर्भसंस्थापकं परम् ॥
कफवातकरं बल्यं ग्राहि पित्तासदाहशुत् ॥”
इति भावप्रकाशः ॥
(पद्मबीजमालाजपेनाशु साधकः सिद्धिमाप्नुयात् ।
इति तन्त्रशास्त्रे प्रसिद्धिः ॥ तदुक्तं यथा,—
“भक्ता यो जपते नित्यं पद्मबीजैः सुदेशिकः ।
अचिरालम्भते सिद्धिं सत्यं सत्यं न संशयः ॥”
पद्मबीजार्भं, स्त्री, (पद्मबीजस्य आभा इव आभा
यस्य । पद्मबीजवत् आभातीति वा । आ +
भा + कः ।) मखात्रम् । इति राजनिर्घण्टः ।
माखाना इति भाषा ॥